

κόλις ἀναπνέειν, ἀλλὰ ἀπὸ τὴν προδυμίαν τῇ ἐπινεύματος ἐνδυναμέμενος δἰ τὴν τὴν μαρτυρίαν ἐπιδυμίαν, ἐφέρδη καὶ ἀυτὸς εἰς τὸ βῆμα, καὶ ἔδωκε τὴν καλὴν μαρτυρίαν, διὰ τὴν ὅποιαν λαβών παντοδαπὰς πληγὴς καὶ μόλις ἀναπνέων ἐρρίφθη εἰς φυλακὴν, καὶ μετὰ δύο ἡμέρας ἐξέψυχεν. ὅρα τοῦ Εὐσέβιου (α).

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΙΔ'.

Περὶ τῶν ἐν τέτοισι τοῖς χρόνοις αἱρετικῶν Τατιανᾶ, καὶ τῶν ἀντεῖ διπάδαν Εὐγκρατευτῶν, Μοντανᾶ καὶ τῶν ἀπὸ ἀντεῖ φανέντων Καταφρύγων, ἢτοι Πεπεζιανῶν, καὶ τῆς Ερμογένεας.

§. 1.

Ο Τατιανὸς ἦν Σῦρος τὸ γένος, καὶ φιλόσοφος Πλατωνικός, διὸ ζῶν τος Γερίνιας τὴν Μάρτυρον, καὶ ἀκροατὴς ἐχρημάτισεν, ἔγινε Χριστιανός, καὶ εἰς τὴν ἀρχὴν καλῶς ἐπολιτεύετο μὲν ἀυτὸν, σερεός εἰς τὸν τίσιν, ἢ περιβόητος εἰς τὴν Εὐκλητίαν, ἐξέδωκε δὲ πρὸς τοὺς ἄλλους ἀντεῖ συγγένεμασι καὶ βιβλίον ὑπὲρ τῶν Χριστιανῶν, κατὰ τῶν ἐδυνικῶν, τὸ ὄποιον οἱ Γερώνυμος καλεῖ ἀυδηρότατον (β). Μετὰ τὸ μαρτύριον τῆς Αγίας Γερήνιας, μείνας ὡς τυφλὸς ὑερέβημενος ἀπὸ χειραγωγού, καὶ ἀφεὶς τὸν ἐαυτόν τὸ εἰς τὸν ἐγκρημνόν, διὰ τὴν τύφλωσιν καὶ ἐπαρσίαν τὴν ἐπεσεν εἰς τὰς συχαμερὰς φλυαρίας τῆς Οὐαλεντίνας, Σατορνίλας, καὶ Βασιλέαδης, λέγων πῶς ὁ γάμος ἦν ἔργον τῆς δικβόλως, καὶ πῶς δὲν διαφέρει καθόλει ἀπὸ τὴν πορνείαν, δῆσεν τὰς ὑπάνδρες δὲν ἐδεχετο, ὅτε τὰς ἄφιγε νὰ συναναρέφωνται μὲν τὰς ἀπαδάς τα, προτέτι ἐλεγει πῶς ὁ Αὐτὸς δὲν ἐσώθη, ὅτε δέλαι σωθεῖ, τὴν ἐγκράτειαν ἐλεγει πῶς νὰ διαχωρίζεται ἀπὸ τὴν γεῦσιν τῶν κρεῶν, καὶ τὴν πόσιν τῆς οἶνας.

§. 2. Οὗτον οἱ ὄπαδοι ἀντεῖ Εὐγκρατευταὶ ἐκαλεῖσθο, καὶ Εὐγκρατεῖς ἀπὸ τῆς ἐγκρατείας, ὡς γράφει ὁ Θεοδώριτος (γ), διότι ἀυτοὶ ἐγκρατεύον-

Τατιανὸς
αἱρετικός.

Αἱρεσίς ἀντεῖ.

Εὐγκρατευταῖς.

(α) Εὐκλητ. Γερ. βιβλ. ἐ. κτφ. γ.

(β) Εν τῷ καταλ. τῶν Συγγραφ. καθ. καθ. ὅπε δὲν ἀναφεύονται καὶ λέξις, ἀντεῖ δημοσιεύτατος,, ἀλλὰ λόγος πάντας θαυμαστός, ὃς μεταξὺ πάντων ἀντεῖ τῶν συγγραμμάτων ἐπέσημος ἐστιν. τὸ ταῦπιστα τῆς Αγ. Γερωνύμου τόμ. Β'. σελ. 856. Εὐκ.

(γ) Αἴρετ. κακομιθ. λόγ. ἀ.

